

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 571/2024-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **HC KOŠICE s.r.o.**, Nerudova 12, Košice, zastúpeného **ČOLLÁK & PARTNERI** advokátska kancelária s.r.o., Floriánska 19, Košice, proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6CoPr/14/2023-575 z 25. júna 2024 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. októbra 2024 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom krajského súdu v civilnom spore.

2. Okresný súd rozsudkom z novembra 2020 určil, že okamžité skončenie zmluvy o profesionálnom vykonávaní športu dané sťažovateľom žalobcovi je neplatné a sťažovateľovi uložil zaplatiť žalobcovi 3 906,38 eur. Na odvolanie sťažovateľa krajský súd uznesením z augusta 2022 rozsudok okresného súdu zrušil, konanie zastavil a vec postúpil Arbitrážnej komisii Slovenského zväzu ľadového hokeja z dôvodu, že spor nepatrí do právomoci súdu. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca dovolanie, na ktoré najvyšší súd uznesenie krajského súdu z augusta 2022 zrušil, keďže došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že zastavením konania pre nedostatok právomoci mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Nesprávnosť právneho záveru uznesenia krajského súdu najvyšší súd vyvodil zo záverov rozhodnutia kompetenčného senátu sp. zn. 1SKomp/38/2022 z októbra 2022. Krajský súd následne ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom potvrdil rozsudok okresného súdu z novembra 2020.

3. Podľa sťažovateľa z dôvodu, že namietaným uznesením bol potvrdený rozsudok okresného súdu, dovolanie ako právny prostriedok nápravy prichádza do úvahy len z dôvodu nesprávneho

právneho posúdenia a uznesenie krajského súdu potvrdzuje, že ním riešená otázka v čase rozhodnutia krajského súdu nebola rozhodnutiami najvyššieho súdu vyriešená. Preto je dovolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia neprípustné. Sťažovateľ ďalej rozsiahlo argumentuje, že nie je daná právomoc súdov rozhodnúť jeho spor.

II.

4. Nesprávne je východisko sťažovateľa o neprípustnosti dovolania. Podľa § 420 písm. a) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov. Namietaný rozsudok krajského súdu je rozhodnutím vo veci samej a námietka porušenia ústavných práv sťažovateľa vychádza z toho, že súdy nemali právomoc rozhodnúť jeho spor so žalobcom. Sťažovateľ tak mohol podať dovolanie podľa § 420 písm. a) CSP, ktoré je právnym prostriedkom nápravy, ktorý mu zákon priznáva na ochranu jeho ústavných práv. Z jeho tvrdení však využitie tohto právneho prostriedku nápravy nevyplýva, a preto je jeho ústavná sťažnosť podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) tohto zákona odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2024

Robert Šorl
predseda senátu